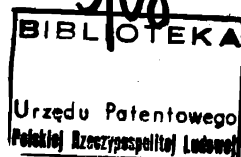

A 22 b 5/08

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 47046

Kl. 66 a, 7/01
Kl. internat. A 22 b

Zakłady Mięsne Przedsiębiorstwo Państwowe*)

Zamość, Polska

Skrobak tusz

Patent trwa od dnia 2 lipca 1962 r.

Przedmiot wynalazku stanowi skrobak tusz, w którym jest wykorzystana energia kinetyczna wody do parzenia skóry i który jest szczególnie przydatny przy usuwaniu szczeciny lub sierści ze skóry w miejscach trudno dostępnych.

Dotychczas usuwanie ze skóry szczeciny lub sierści dokonuje się w ten sposób, że najpierw parzy się skórę gorącą wodą, a następnie zeskrobuje się z niej szczecinę za pomocą ręcznych skrobaków przez naciskanie i przesuwanie ich krótkimi prostymi przesuwami. Kąt natarcia ostrza skrobaka jest zależny od samego obsługującego, który naciskając i ciągnąc skrobak może ten kąt zmieniać w dużych granicach.

Stwarza to niebezpieczeństwo uszkodzania skóry, gdyż przy nieodpowiednim nachyleniu rączki ostrze wrzyna się w skórę i kaleczy ją.

Poza tym dotychczas stosowane skrobaki wymagają dużego wysiłku fizycznego pracownika i dają małą wydajność pracy.

Powyższe niedogodności usuwa skrobak według wynalazku, łącząc dotychczasowe dwie czynności parzenia i skrobania w jedną czynność oraz umożliwia znaczny wzrost wydajności pracy i zmniejszenie wysiłku fizycznego pracownika.

Na rysunku fig. 1 przedstawia skrobak tusz według wynalazku w widoku z boku, fig. 2 — skrobak w widoku z góry, fig. 3 — skrobak w przekroju wzdłuż linii A-A na fig. 2, fig. 4 — skrobak w przekroju wzdłuż linii B-B na fig. 3 oraz fig. 5 — skrobak w widoku w kierunku strzałki W na fig. 3.

Skrobak według wynalazku ma głowicę 1 o kształcie przypominającym zewnętrzny gabaryt łódki. Głowica może być z drzewa bukowe-go lub z mas plastycznych odpornych na temperaturę do 100°C.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Stanisław Rój.

Do głowicy 1 przymocowana jest obudowa 2 na przykład z blachy nierdzewnej. W obudowie osadzony jest wirnik 8 z umieszczonymi na obwodzie nożami 11 i bębniami szczotkowymi 9. Wirnik jest ułożyskowany w obudowie, przy czym łożyska 4 mogą się przesuwać w otworach, a do dna kanałów są dociskane za pomocą sprężyn 5, stanowiących ich amortyzator w czasie pracy.

Do wnętrza obudowy poprzez głowicę 1 doprowadzony jest w postaci rury przewód 6, którego wylot przesunięty względem osi wirnika 8 trafia na jego równomiernie rozmieszczone łopatki 10. Swobodny koniec obudowy 2 jest uzbrojony w nóż 3. Przewód sztywny 6 jest połączony z giętkim przewodem 7 doprowadzającym gorącą wodę do skrobaka.

Obudowa nie pokrywa całkowicie ścian bocznych głowicy, dzięki czemu skrobak w czasie pracy styka się ze skórą jedynie ostrzem 3 i nie obudowanym końcem głowicy 1. Wówczas między skórą i skrobakiem powstają z obu stron szpary zwiększające się w kierunku głowicy, przez które wypływa woda.

Działanie skrobaka rozpoczyna się z chwilą przyłożenia go do powierzchni skóry i włączenia prądu gorącej wody, która poprzez przewód 6, będący jednocześnie uchwytem skrobaka dostaje się do wnętrza obudowy.

Woda wypływając z przewodu 6 uderza o łopatki 10 wirnika 8 i wprawia go w ruch, wobec czego znajdujące się na obwodzie noże zaczynają skrobać skórę, usuwając z niej szczecinę. Bębny szczotkowe 9 skutecznie usuwają brud i zeszkrobaną szczecinę oraz rozczesują i prostują szczecinę tuż przed ostrzami noża, co ułatwia jej zeszkrobywanie.

Docisk noży wirnika jest stały i określony przez napięcie sprężyn 5, działających na łożyska 4 wirnika. Nóż 3, którym opiera się skrobak o skórę, usuwa przy przesuwaniu skrobaka, po-

zostałą szczecinę i ostatecznie oczyszcza skórę. Na skutek dwupunktowego styku skrobaka z obrabianą skórą kąt natarcia zarówno noży wirnika jak i obudowy w czasie pracy nie ulega zmianie, przez co nie istnieje możliwość uszkodzenia skóry.

Skrobak według wynalazku nadaje się szczególnie do czyszczenia miejsc trudnodostępnych jak pachwiny, uszy i inne zagłębienia lub załamania skóry.

Odmiana skrobaka o uproszczonej konstrukcji polega na tym, że w boczne tarcze wirnika wstawia się większą liczbę szerszych noży, które stanowią jednocześnie łopatki napędzane wodą. Ponieważ są szersze i osadzone na większym obwodzie, powstaje większa siła obrotu i w następstwie intensywniejszy proces czyszczenia.

Zastrzeżenia patentowe

1. Skrobak tusz, wyposażony w wirnik z nożami oraz w nastawny nóż zamocowany w obudowie, znamienne tym, że jest zaopatrzony w dwa bębny szczotkowe (9) oraz w robocze łopatki (10), a łożyska wirnika są osadzone suwliwie w obudowie (2) i są amortyzowane w czasie pracy za pomocą sprężyn (5), ułatwiających jednocześnie robocze ustawienie skrobaka.
2. Odmiana skrobaka według zastrz. 1, znamienna tym, że noże wirnika (8) mają zwiększoną szerokość i stanowią jednocześnie łopatki robocze wirnika.

Zakłady Mięsne
Przedsiębiorstwo
Państwowe

Zastępca: mgr inż. Stefan Augustyniak
rzecznik patentowy

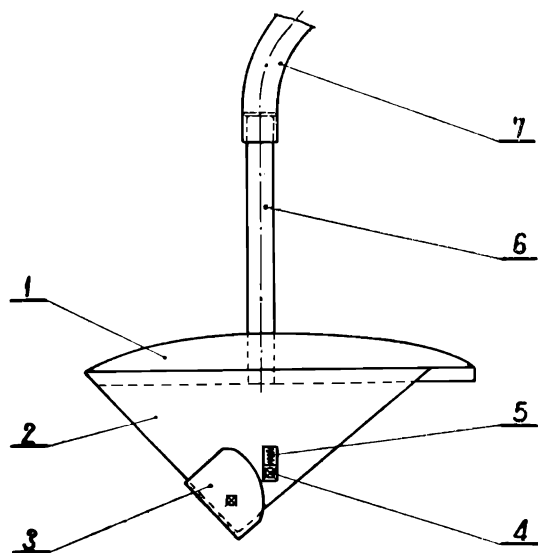

Fig. 1

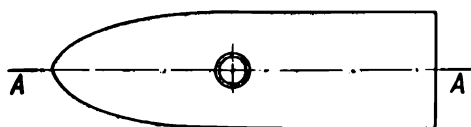

Fig. 2

